

Jednotný evropský akt

JEHO VELIČENSTVO KRÁL BELGIE,

JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNA DÁNSKA,

PREZIDENT SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO,

PREZIDENT ŘECKÉ REPUBLIKY,

JEHO VELIČENSTVO KRÁL ŠPANĚLSKA,

PREZIDENT FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY,

PREZIDENT IRSKA,

PREZIDENT ITALSKÉ REPUBLIKY,

JEHO KRÁLOVSKÁ VÝSOST VELKOVÉVODA LUCEMBURSKA,

JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNA HOLANDSKA,

PREZIDENT PORTUGALSKÉ REPUBLIKY,

JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNA SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA

VEDENI vůlí pokračovat v díle počatém na základě smluv zakládajících Evropská společenství a přetvořit celek vztahů mezi svými státy na Evropskou unii v souladu se slavnostní Stuttgartskou deklarací z 19. června 1983,

ROZHODNUTI uskutečnit tuto Evropskou unii na základě: za prvé Společenství fungujících podle svých vlastních pravidel, za druhé evropské spolupráce mezi signatářskými státy ve sféře zahraniční politiky a vybavit tuto unii prostředky nezbytnými pro fungování,

ODHODLÁNI společně pracovat k podpoře demokracie na základě základních práv přiznaných v ústavách a v zákonech členských států, v Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod a v Evropské sociální chartě, zejména svobody, rovnosti a sociální spravedlnosti,

PŘESVĚDČENÍ, že evropská myšlenka, výsledky dosažené v oblasti ekonomické integrace a politické spolupráce a potřeba dalšího pokroku odpovídají přáním demokratických národů Evropy, pro něž Evropský parlament volený na základě všeobecného volebního práva je nezbytným prostředkem vyjádření,

VĚDOMÍ SI odpovědnosti spočívající na Evropě, aby se snažila stále více mluvit jedním hlasem a jednat důsledně a solidárně k účinnější ochraně svých společných zájmů a nezávislosti, zejména ukázat principy demokracie a dodržování práva a lidských práv, jimž jsou oddáni, tak aby mohli společně přicházet se svým vlastním příspěvkem k zachování mezinárodního míru a bezpečnosti v souladu se závazkem, který na sebe vzali v rámci Charty OSN,

ODHODLÁNI zlepšovat ekonomickou a sociální situaci rozšiřováním společných politických přístupů a sledováním nových cílů a zajišťovat hladší fungování Společenství tím, že institucím umožní uplatňovat jejich pravomoci na základě podmínek co nejvíce odpovídajících zájmům Společenství.

VZHLEDEM K TOMU, že hlavy států a vlád na své konferenci v Paříži ve dnech 19. – 21. října 1972 schválily jako cíl postupné uskutečňování hospodářské a měnové unie,

PŘIHLÍŽEJÍCE k příloze k závěrům předsedajícího Evropské radě v Brémách dne 6. a 7. července 1978 a k Rezoluci Evropské rady v Bruselu dne 5. prosince 1978 o zavedení Evropského měnového systému (EMS) a k otázkám s tím spojeným a poznamenávajíce, že v souladu s Rezolucí Společenství a ústřední banky členských států učinily řadu opatření zaměřených na uskutečňování měnové spolupráce,

SE ROZHODLI přijmout tento Akt a za tím účelem jmenovali své zplnomocněnce:

Jeho Veličenstvo král Belgie

ministra pro vnější vztahy Lea Tindemanse;

Její Veličenstvo královna Dánska

ministra zahraničních věcí Uffe Ellemanna–Jensena;
prezident Spolkové republiky Německo
spolkového ministra zahraničních věcí Hanse–Dietricha Genschera;
prezident Řecké republiky
ministra zahraničních věcí Karolese Papouliase;
Jeho Veličenstvo král Španělska
ministra zahraničních věcí Francisca Fernández de Ordóñez
prezident Francouzské republiky
ministra zahraničních věcí Rolanda Dumase;
prezident Irska
ministra zahraničních věcí Petera Barryho, TD;
prezident Italské republiky
ministra zahraničních věcí Giulia Andreottiho;
Jeho královská Výsost velkovévoda Lucemburska
státního tajemníka pro zahraniční věci Roberta Goebbelse;
Její Veličenstvo královna Holandska
ministra zahraničních věcí Hanse van den Broeka;
prezident Portugalské republiky
ministra zahraničních věcí Pedra Pirese de Miranda;
Její Veličenstvo královna Spojeného království Velké Británie a Severního Irska
státní ministryni pro věci zahraničí a Britského společenství Lyndu Chalkerovou,
kteří poté, co si vyměnili navzájem své plné moci, které shledali v pořádku a v náležitě podobě, se dohodli na následujícím:

Společná ustanovení

Článek 1

Cílem Evropských společenství a Evropské politické spolupráce je společně přispívat k dosahování konkrétního pokroku na cestě směrem k evropské jednotě.

Evropská společenství jsou založena na smlouvách zřizujících Evropské společenství uhlí a oceli, Evropské hospodářské společenství, Evropské společenství pro atomovou energii a na dalších smlouvách a aktech, které je pozměňují a doplňují.

Politická spolupráce se řídí hlavou III. Ustanovení této hlavy potvrzují a doplňují postupy dohodnuté ve zprávách z Lucemburku (1970), Kodaně (1973), Londýna (1981), ve Slavnostní deklaraci o Evropské unii (1983) a postupy zavedené postupně mezi členskými státy.

Článek 2

Evropská rada se skládá z hlav států a vlád členských států a předsedy Komise Evropských společenství. Jsou jim nápomocni ministři zahraničních věcí a člen Komise.

Evropská rada se schází alespoň dvakrát ročně.

Článek 3

1. Instituce Evropských společenství, napříště označeny tak jak je dále uvedeno, uplatňují své pravomoci a příslušnost za podmínek a k účelům stanoveným smlouvami zřizujícími Společenství a dalšími smlouvami a akty, které je pozměňují a doplňují, a ustanoveními hlavy II.

2. Instituce a orgány odpovědné za evropskou politickou spolupráci uplatňují své pravomoci a příslušnost za podmínek a k účelům stanoveným v hlavě III a v dokumentech zmiňovaných ve třetím odstavci článku 1.

Kapitola I

Ustanovení pozměňující Smlouvu o Evropském společenství uhlí a oceli

Článek 4

Smlouva o ESUO se doplňuje následujícími ustanoveními:

„Článek 32d

1. Na žádost Soudního dvora a po poradě s Komisí a s Evropským parlamentem Rada může jednomyslným rozhodnutím zřídit při Soudním dvoru soud oprávněný v první instanci rozhodovat, s možností odvolání k Soudnímu dvoru ve věcech zákona a v souladu s podmínkami stanovenými statutem, v určitých druzích pří a žalob uplatněných fyzickými či právníckými osobami. Tento soud nebude příslušný pro přijímání a rozhodování žalob vznesených členskými státy nebo institucemi Společenství či pro otázky postoupené k předběžnému soudnímu rozhodnutí podle článku 41.

2. Rada určí podle postupu stanoveného v odstavci 1 složení tohoto soudu a přijme nezbytné úpravy a dodatečná ustanovení ke statutu Soudního dvora. Pokud Rada nerozhodne jinak, ustanovení této smlouvy vztahující se na Soudní dvůr, zejména ustanovení Protokolu o statutu Soudního dvora, se budou vztahovat na tento soud.

3. Členové tohoto soudu jsou vybíráni z osobností, jejichž nezávislost je mimo pochybnost a které mají způsobilost požadovanou pro jmenování do soudcovské funkce; jsou jmenováni společnou dohodou vlád členských států na období šesti let. Členství je částečně obnovováno každé tři roky. Odcházející členové mohou být jmenováni znovu.

4. Tento soud stanoví svůj jednací řád v dohodě se Soudním dvorem. Tato pravidla vyžadují jednomyslné schválení Radou.“

Článek 5

Článek 45 Smlouvy zakládající ESUO se doplňuje následujícím odstavcem:

„Rada může, jednajíc jednomyslně na žádost Soudního dvora a po poradě s Komisí a s Evropským parlamentem, měnit ustanovení hlavy III statutu.“

Kapitola II

Ustanovení pozměňující Smlouvu o Evropském hospodářském společenství

ODDÍL I

Institucionální ustanovení

Článek 6

1. Zavádí se úprava spolupráce, která se bude vztahovat na akty podložené články 7, 49, 54(2), 56(2), druhá věta, 57 s výjimkou druhé věty odstavce 2, 100 A, 100 B, 118 A, 130 E a 130 Q(2) Smlouvy o EHS.

2. V článku 7, druhém odstavci Smlouvy o EHS bude znění „po poradě se Shromážděním“ nahrazeno „ve spolupráci s Evropským parlamentem“.

3. V článku 49 Smlouvy o EHS bude znění „Rada na základě návrhu Komise a po poradě s Hospodářským a sociálním výborem“ nahrazeno „Rada kvalifikovanou většinou na základě návrhu Komise, ve spolupráci s Evropským parlamentem a po poradě s Hospodářským a sociálním výborem“.

4. V článku 54(2) Smlouvy o EHS bude znění „Rada na základě návrhu Komise a po poradě s Hospodářským a sociálním výborem a se Shromážděním“ nahrazeno „Rada na základě návrhu Komise, ve spolupráci s Evropským parlamentem a po poradě s Hospodářským a sociálním výborem“.

5. V článku 56(2) Smlouvy o EHS bude druhá věta nahrazena následujícím zněním:

„Po skončení druhého stadia však Rada, kvalifikovanou většinou na základě návrhu Komise a ve spolupráci s Evropským parlamentem bude vydávat směrnice pro koordinaci ustanovení, jaká jsou v každém členském státu předmětem regulace nebo administrativní úpravy.“

6. V článku 57(1) Smlouvy o EHS znění „a po poradě se Shromážděním“ bude nahrazeno „a ve spolupráci s Evropským parlamentem“.

7. V článku 57(2) Smlouvy o EHS bude třetí věta nahrazena takto:

„V jiných případech Rada kvalifikovanou většinou ve spolupráci s Evropským parlamentem.“

Článek 7

Článek 149 Smlouvy o EHS bude nahrazen následujícími ustanoveními:

„Článek 149

1. Kde rada podle této smlouvy rozhoduje o návrhu Komise, akt znamenající pozměnění tohoto návrhu vyžaduje jednomyslnost.

2. Kde Rada podle této smlouvy rozhoduje ve spolupráci s Evropským parlamentem, platí následující postup:

(a) Rada kvalifikovanou většinou podle odstavce 1 na základě návrhu Komise a po obdržení stanoviska Evropského parlamentu přijme společné stanovisko.

(b) Společné stanovisko Rady se sdělí Evropskému parlamentu. Rada a Komise budou plně informovat Evropský parlament o důvodech, které Radu vedly k přijetí jejího společného stanoviska a také o stanovisku Komise.

Jestliže během tří měsíců od takového sdělení Evropský parlament toto společné stanovisko schválí nebo během toho období rozhodnutí neučiní, Rada daný akt přijme definitivně v souladu se společným stanoviskem.

(c) Evropský parlament může během tříměsíčního období, zmíněného pod písmenem (b), schválit absolutní většinou členů pozměňovací návrhy ke společnému stanovisku Rady. Evropský parlament může také toutéž většinou odmítnout společné stanovisko Rady. Výsledek jednání předá Radě a Komisi.

Jestliže Evropský parlament společné stanovisko Rady odmítl, jeho schválení v Radě ve druhém čtení vyžaduje jednomyslnost.

(d) Komise přezkoumá ve lhůtě jednoho měsíce návrh, na jehož základě Rada přijala své společné stanovisko, s přihlédnutím k pozměňovacím návrhům, které navrhl Evropský parlament.

Komise postoupí Radě v téže době jako svůj přezkoumávaný návrh pozměňovací návrhy Evropského parlamentu, které nepřijala, a vyjádří svůj názor na ně. Rada může tyto pozměňovací návrhy přijmout jednomyslně.

(e) Rada přijímá Komisi přezkoumaný návrh kvalifikovanou většinou.

K pozměnění Komisi přezkoumaného návrhu Radou je v ní potřeba jednomyslnost.

(f) V případech uvedených pod písmeny (c), (d) a (e) musí Rada rozhodnout do tří měsíců. Není-li během tohoto období učiněno žádné rozhodnutí, návrh Komise bude považován za nepřijatý.

(g) Lhůty uváděné pod písmeny (b) a (f) mohou být prodlouženy společnou dohodou mezi Radou a Evropským parlamentem maximálně o jeden měsíc.

3. Dokud Rada nerozhodla, může Komise kdykoli během uplatňování postupů zmíněných v odstavcích 1 a 2 svůj návrh měnit.“

Článek 8

První odstavec článku 237 Smlouvy o EHS bude nahrazen následujícími ustanoveními:

„Kterýkoli evropský stát může podat žádost, aby se stal členem Společenství. Svou žádost bude adresovat Radě, která rozhodne jednomyslně po poradě s Komisí a po obdržení souhlasu Evropského parlamentu, který rozhodne absolutní většinou svých členů.“

Článek 9

Druhý odstavec článku 238 Smlouvy o EHS bude nahrazen následujícím ustanovením:

„Tyto dohody budou uzavírány Radou, rozhodující jednomyslně a po obdržení souhlasu Evropského parlamentu, který rozhoduje absolutní většinou svých členů.“

Článek 10

Článek 145 Smlouvy o EHS bude doplněn následujícím ustanovením:

„Komisi svěžit v aktech, které přijímá Rada, pravomoci k provádění pravidel Radou stanovených. Rada může výkon těchto pravomocí určitým způsobem vymezit. Rada si také může ve specifických případech vyhradit výkon přímo uplatnitelných pravomocí pro sebe. Postupy výše uvedené musí být v souladu se zásadami a pravidly, jež musí Rada stanovit předem jednomyslným usnesením k návrhu Komise a po obdržení stanoviska Evropského parlamentu.“

Článek 11

Smlouva o EHS bude doplněna následujícími ustanoveními:

„Článek 168 A

1. Na žádost Soudního dvora a po poradě s Komisí a s Evropským parlamentem Rada může jednomyslným rozhodnutím zřídit při Soudním dvoru soud oprávněný přijímat a v první instanci rozhodovat, s možností odvolání k Soudnímu dvoru, ve věcech zákona a v souladu s podmínkami stanovenými statutem, o určitých druhích pří a žalob uplatněných fyzickými nebo právníky osobami. Tento soud nebude příslušný pro přijímání a rozhodování žalob vznesených členskými státy nebo institucemi Společenství či pro otázky postoupené k předběžnému rozhodnutí podle článku 177.

2. Rada podle postupu stanoveného odstavcem 1 určí složení tohoto soudu a přijme nezbytné úpravy a dodatečná ustanovení ke statutu Soudního dvora. Pokud Rada nerozhodne jinak, budou se na tento soud vztahovat ustanovení této smlouvy vztahující se na Soudní dvůr, zejména ustanovení Protokolu o statutu Soudního dvora.

3. Členové tohoto soudu budou vybíráni z osobností, jejichž nezávislost je mimo pochybnost a které mají způsobilost požadovanou pro jmenování do soudcovské funkce; jsou jmenováni společnou dohodou vlád členských států na období šesti let. Členství je částečně obnovováno každé tři roky. Odcházející členové mohou být jmenováni znovu.

4. Tento soud stanoví svůj jednací řád v dohodě se Soudním dvorem. Tato pravidla vyžadují jednomyslné schválení Radou.“

Článek 12

Do článku 118 Smlouvy o EHS se zařazuje další odstavec formulovaný takto:

„Rada může na žádost Soudního dvora a po poradě s Komisí a s Evropským parlamentem jednomyslným rozhodnutím měnit ustanovení hlavy III statutu.“

ODDÍL II

Ustanovení o základech a politice Společenství

Pododdíl I – Vnitřní trh

Článek 13

Smlouva o EHS bude doplněna následujícími ustanoveními:

„Článek 8 A

Společenství přijímá opatření s cílem postupně vytvářet vnitřní trh během období končícího 31. prosince 1992, v souladu s ustanoveními tohoto článku a článků 8 D, 8 C, 28, 57(2), 59, 70(1), 83, 99, 100 A a 100 B a bez újmy ostatním ustanovením této smlouvy.

Vnitřní trh zahrne oblast bez vnitřních hranic, v níž je zajištěn volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu v souladu s ustanoveními této smlouvy.“

Článek 14

Smlouva o EHS bude doplněna následujícími ustanoveními:

„Článek 8 B

Komise podá Radě zprávu před 31. prosincem 1988 a opět před 31. prosincem 1990o pokroku, jakého bylo dosaženo během lhůty stanovené v článku 8 A ve vytváření vnitřního trhu.

Rada určí na návrh Komise kvalifikovanou většinou směrnice a podmínky nezbytné k zajištění vyváženého pokroku ve všech sektorech, o něž jde.“

Článek 15

Smlouva o EHS se doplňuje následujícími ustanoveními:

„Článek 8 C

Při koncipování svých návrhů za účelem dosažení cílů stanovených v článku 8 A Komise vezme v úvahu rozsáhlost úsilí, které určité ekonomiky, u nichž se projevují rozdíly ve stupni rozvoje, budou muset během období vytváření vnitřního trhu vynaložit a může navrhnout odpovídající ustanovení.

Nabudou-li tato ustanovení formy výjimek, musí mít povahu dočasnou a na fungování společného trhu musí působit co nejméně rušivě.“

Článek 16

1. Článek 28 Smlouvy o EHS se nahrazuje následujícími ustanoveními:

„Článek 28

O jakékoli autonomní změně nebo pozastavení poplatků v rámci společného celního tarifu rozhoduje Rada na návrh Komise kvalifikovanou většinou.“2. V článku 57(2) Smlouvy o EHS bude druhá věta nahrazena takto:

„K přijetí směrnic, k jejichž provedení je alespoň v jednom státě třeba pozměnit existující zásady, jimiž zákon upravuje podmínky výcviku a přístupu fyzických osob k povoláním, je třeba jednomyslnosti.“

3. Ve druhém odstavci článku 59 Smlouvy o EHS se termín „jednomyslně“ nahrazuje termínem „kvalifikovanou většinou.“

4. V článku 70(1) Smlouvy o EHS se poslední dvě věty nahrazují takto:

„Pro tento účel Rada vydává směrnice, rozhodujíc kvalifikovanou většinou. Usiluje o dosažení co možná nejvyššího stupně liberalizace. Opatření, která pokud jdeo liberalizaci pohybu kapitálu představují krok zpět, vyžadují jednomyslnost.“

5. V článku 84(2) Smlouvy o EHS se termín „jednomyslně“ nahrazuje termínem „kvalifikovanou většinou.“

6. Článek 84 Smlouvy o EHS se doplňuje o následující odstavec:

„Platí procedurální ustanovení článku 75(1) a (3).“

Článek 17

Článek 99 Smlouvy o EHS se nahrazuje následujícími ustanoveními:

„Článek 99

Rada na návrh Komise a po poradě s Evropským parlamentem, přijímá jednomyslným rozhodnutím ustanovení pro sladování zákonodárství, týkajícího se daní z obratu, spotřebních daní a jiných forem nepřímého zdaňování v rozsahu, v jakém je takovéto sladování nezbytné pro vytváření a fungování vnitřního trhu během lhůty stanovené v článku 8 A.“

Článek 18

Smlouva o EHS se doplňuje následujícími ustanoveními:

„Článek 100 A

1. Výjimku z článku 100 s výhradou, kde je v této smlouvě stanoveno jinak, platí pro dosažení cílů stanovených v článku 8 A následující ustanovení. Rada na návrh Komise ve spolupráci s Evropským parlamentem a s Hospodářským a sociálním výborem usnesením přijatým kvalifikovanou většinou schvaluje opatření pro sblížení ustanovení obsažených v zákonech, nařízeních nebo správních aktech v členských státech, jejichž cílem je vytváření a fungování vnitřního trhu.
 2. Odstavec 1 se nevztahuje na ustanovení fiskální, na ustanovení, jež se týkají volného pohybu osob, ani na ta, jež se týkají práv a zájmů osob v zaměstnaneckém poměru.
 3. Komise bude ve svých návrzích uvedených v odstavci 1, jež se týkají zdraví, bezpečnosti, ochrany životního prostředí a ochrany spotřebitele, brát za základ vysokou úroveň ochrany.
 4. Jestliže po přijetí sladovacího opatření Radou, jež se na něm usnesla kvalifikovanou většinou, členský stát považuje za nezbytné použít vnitrostátní ustanovení z důvodů důležitých potřeb uváděných v článku 36, nebo ustanovení vztahující se na ochranu životního či pracovního prostředí, seznámí s těmito ustanoveními Komisi. Komise dotčená ustanovení potvrdí poté, co si ověřila, že nejsou prostředkem svévolné diskriminace nebo skrytým omezováním obchodu mezi členskými státy.
- Výjimkou z postupů stanovených v člancích 169 a 170 může Komise nebo kterýkoli členský stát záležitost předložit přímo Soudnímu dvoru, soudí-li, že jiný členský stát zneužívá pravomoci stanovených v tomto článku.
5. Výše uváděná sladovací opatření zahrnou v příslušných případech pojistnou klauzuli, opravňující členské státy z jednoho nebo z více mimoekonomických důvodů, uváděných v článku 36, podniknout prozatímní opatření, na něž se vztahují kontrolní postupy Společenství.“

Článek 19

Smlouva o EHS se doplňuje následujícími ustanoveními:

„Článek 100 B

1. Během roku 1992 Komise společně s každým členským státem pořídí soupis vnitrostátních zákonů, nařízeních a správních předpisů, které spadají pod článek 100 A a které nebyly sladěny podle tohoto článku.
- Rada může v souladu s ustanoveními článku 100 A rozhodnout, že ustanovení platná v členském státu musí být uznávána za rovnocenná těm, která jsou aplikována jiným členským státem.
2. Ustanovení článku 100 A(4) platí analogicky.
 3. Komise pořídí soupis uvedený v prvním bodu odstavce 1 a předloží příslušné návrhy včas, aby Rada mohla rozhodnout do konce roku 1992.“

Pododdíl II – Měnové záležitosti

Článek 20

1. Do části tři, hlava II Smlouvy o EHS se zařazuje nová kapitola v tomto znění:

„Kapitola 1

Spolupráce v hospodářské a měnové politice

(Hospodářská a měnová unie)

Článek 102 A

1. Aby se zajistilo sblížení hospodářských a měnových politik, které je nezbytné pro další rozvoj Společenství, členské státy spolupracují v souladu s cíli článku 104. Budou přitom brát v úvahu zkušenosti, získané spoluprací v rámci Evropského měnového systému (EMS) a při vytváření ECU respektují pravomoci existující v této oblasti.

2. Pokud další vývoj v oblasti hospodářské a měnové politiky vyžaduje institucionální změny, lze použít ustanovení článku 236. Měnový výbor a Výbor guvernérů ústředních bank budou také v souvislosti s institucionálními změnami v měnové oblasti konzultovány.“

2. Kapitoly 1, 2 a 3 se stanou kapitolami 2, 3 a 4.

Pododdíl III – Sociální politika

Článek 21

Smlouva o EHS se doplňuje následujícími ustanoveními:

„Článek 118 A

1. Členské státy věnují zvláštní pozornost zlepšování zejména v oblasti pracovního prostředí, zdraví a bezpečnosti pracujících a stanoví jako svůj cíl sladování podmínek v této oblasti, při zachování zlepšení již učiněných.

2. Aby se napomohlo dosažení cíle vytyčeného v prvním odstavci, Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise ve spolupráci s Evropským parlamentem a po poradě s Hospodářským a sociálním výborem schvaluje ve formě směrnic minimální standardy umožňující jejich postupné dosahování, majíc na zřeteli podmínky a technické předpisy každého členského státu.

Tyto směrnice nebudou vytvářet administrativní, finanční a zákonná omezení, která by zdržovala vytváření a rozvoj malých a středních podniků.

3. Ustanovení přijatá podle tohoto článku nebrání žádnému členskému státu ponechat nebo zavést přísnější opatření na ochranu pracovních podmínek, slučitelných s touto smlouvou.“

Článek 22

Smlouva o EHS se doplňuje následujícími ustanoveními:

„Článek 118 B

Komise usiluje na evropské úrovni o rozvíjení dialogu mezi managementem a pracujícími, který by mohl, pokud to obě strany požadují za žádoucí, vést ke vztahům založeným na dohodě.“

Pododdíl IV – Ekonomická a sociální soudržnost

Článek 23

K části tři Smlouvy o EHS bude připojena hlava V v následujícím znění:

„Hlava V

Ekonomická a sociální soudržnost

Článek 130 A

K podpoře celkového harmonického vývoje Společenství rozvíjí a uskutečňuje aktivity vedoucí k posilování své ekonomické a sociální soudržnosti.

Společenství se zaměřuje zvláště na zmenšování nerovnoměrností mezi různými regiony a zaostalosti regionů, jimž se dostává nejmenší podpory.

Článek 130 B

Členské státy své ekonomické politiky uskutečňují a koordinují tak, aby bylo navíc dosaženo cílů stanovených v článku 130 A. Uplatňování společné politiky a vnitřního trhu bere v úvahu cíle stanovené v článku 130 A a v článku 130 C a přispívá k jejich dosažení. Společenství dosahování těchto cílů podporuje kroky činěnými prostřednictvím strukturálních fondů (Evropský zemědělský fond orientace a záruk, Sekce orientace, Evropský sociální fond, Evropský fond regionálního rozvoje), Evropské investiční banky a dalších existujících finančních nástrojů.

Článek 130 C

Evropský fond regionálního rozvoje je určen k tomu, aby pomohl napravit hlavní regionální nerovnováhy ve Společenství prostřednictvím strukturálních změn v regionech, jejichž rozvoj zaostává, a pomocí konverze upadajících průmyslových regionů.

Článek 130 D

Po vstupu Jednotného evropského aktu v platnost Komise předloží Radě komplexní návrh, jehož účelem bude učinit ve struktuře a v pravidlech existujících strukturálních fondů (Evropský zemědělský fond orientace a záruk, Sekce orientace, Evropský sociální fond, Evropský fond regionálního rozvoje) změny, které jsou nezbytné k ujasnění a racionalizování jejich úkolů tak, aby přispívaly k dosažení cílů stanovených v článku 130 A a v článku 130 C, ke zvýšení jejich efektivnosti a ke koordinaci jejich aktivit navzájem a s operacemi existujících finančních nástrojů. Rada se během období jednoho roku usnáší o tomto návrhu jednomyslně, po poradě s Evropským parlamentem a s Hospodářským a sociálním výborem.

Článek 130 E

Po přijetí rozhodnutí uvedeného v článku 130 D, prováděcí rozhodnutí ohledně Evropského fondu regionálního rozvoje bude Rada přijímat kvalifikovanou většinou na návrh Komise a ve spolupráci s Evropským parlamentem.

Pokud jde o Evropský zemědělský fond orientace a záruk, Sekce orientace a Evropský sociální fond, je možno uplatnit podle potřeby články 43, 126 a 127.“

Pododdíl V – Výzkum a technický rozvoj

Článek 24

K části tři Smlouvy o EHS bude připojena hlava VI v následujícím znění:

„Hlava VI

Výzkum a technický rozvoj

Článek 130 F

1. Zájmem Společenství je posilovat vědeckou a technickou základnu evropského průmyslu a podněcovat zvyšování jejich konkurenčních schopností na mezinárodní úrovni.
2. Aby toho bylo dosaženo podněcuje podniky, včetně malých a středních podniků, výzkumných středisek a vysokých škol k výzkumným činnostem a technickému rozvoji; podporuje jejich úsilí o vzájemnou spolupráci, zaměřenou zejména na umožnění podnikům plně využít potenciálu vnitřního trhu Společenství, zvláště prostřednictvím vnitrostátních veřejných kontraktů, definování jednotných standardů a odstraňování právních a daňových překážek této spolupráce.
3. Při sledování těchto zájmů bude brán zvláštní zřetel na spojitost mezi společným úsilím ve výzkumu a technickém rozvoji a budováním vnitřního trhu a uskutečňováním společné politiky, zvláště pokud jde o konkurenci a obchod.

Článek 130 G

Při sledování těchto cílů bude Společenství vyvíjet následující aktivity, doplňující aktivity v členských státech:

- (a) provádění programů výzkumu, technického rozvoje a programů demonstračních s podporou spolupráce s podniky, výzkumnými středisky a vysokými školami;
- (b) podporu spolupráce se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi na poli výzkumu, technického rozvoje a demonstračních programů Společenství;
- (c) šíření a optimalizace výsledků činnosti Společenství ve výzkumu, technickém rozvoji a v oblasti demonstračních programů;
- (d) podněcování výcviku a mobility výzkumných pracovníků ve Společenství.

Článek 130 H

Členské státy ve spojení s Komisí mezi sebou koordinují politiky a programy prováděné na národní úrovni. V úzkém kontaktu s členskými státy může Komise vyvinout jakoukoli užitečnou iniciativu na podporu takovéto koordinace.

Článek 130 I

1. Společenství přijímá víceletý rámcový program uvádějící všechny činnosti. Rámcový program stanoví vědecké a technické cíle, vymezuje jejich priority, stanoví hlavní linie předpokládaných činností a určuje částku považovanou za nezbytnou, podrobná pravidla pro finanční účast Společenství v programu jako celku a rozdělení této částky mezi jednotlivé předpokládané činnosti.

2. Rámcový program může být přizpůsobován nebo doplňován podle vývoje situace.

Článek 130 K

Rámcový program je uskutečňován prostřednictvím specifických programů, vyvinutých pro každou činnost. Každý specifický program vymezuje podrobná pravidla k jeho provedení, určuje jeho trvání a stanoví prostředky považované za nezbytné.

Rada podobně vymezí podmínky šíření poznatků, jež jsou výsledkem specifických programů.

Článek 130 L

Při provádění víceletého rámcového programu může být rozhodnuto doplňkovými programy o účasti pouze určitých členských států, které je budou financovat v závislosti na případné spolupráci Společenství.

Rada schvaluje pravidla pro doplňkové programy, zejména pokud jde o šíření poznatků a přístupu ostatních členských států.

Článek 130 M

Při provádění víceletého rámcového programu může Společenství se souhlasem členských států, o něž jde, učinit opatření pro účast na výzkumných a rozvojových programech podnikaných několika členskými státy, včetně účasti ve strukturách vytvořených pro uskutečnění těchto programů.

Článek 130 N

Při provádění víceletého rámcového programu může Společenství učinit opatření pro spolupráci ve výzkumu, technickém rozvoji a demonstračních programech ve Společenství se třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi.

Podrobná úprava takové spolupráce může být předmětem mezinárodních dohod mezi Společenstvím a zainteresovanými třetími stranami sjednaných a uzavřených podle článku 228.

Článek 130 O

Společenství může založit společné podniky nebo jakoukoli jinou strukturu nezbytnou pro účinnou realizaci programů výzkumu, technického rozvoje a demonstračních programů ve Společenství.

Článek 130 P

1. Podrobná úprava financování každého programu, včetně jakéhokoli příspěvku Společenství, se stanoví v době přijetí programu.

2. Částka ročního příspěvku Společenství se stanoví při tvorbě rozpočtu, bez újmy možnosti jiných metod financování Společenstvím. Souhrn přidělů na specifické programy nesmí překročit ustanovení o financování v rámcovém programu.

Článek 130 Q

1. Rada schvaluje jednomyslným rozhodnutím na návrh Komise a po konzultaci s Evropským parlamentem a s Hospodářským a sociálním výborem ustanovení uvedená v člácích 130 I a 130 O.

2. Rada schvaluje rozhodnutím přijatým kvalifikovanou většinou na návrh Komise, po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem a ve spolupráci s Evropským parlamentem ustanovení uvedená v člácích 130 K, 130 L, 130 M, 130 N a 130 P(1).

Přijetí těchto doplňkových programů vyžaduje též souhlas členských států, o něž jde.“

Pododdíl VI – Životní prostředí

Článek 25

Část tři Smlouvy o EHS se doplňuje hlavou VII v následujícím znění:

„Hlava VII

Životní prostředí

Článek 130 R

1. Činnost Společenství vztahující se k životnímu prostředí bude mít tyto cíle:

(I) udržovat, ochraňovat a zdokonalovat kvalitu životního prostředí;

(II) přispívat k ochraně lidského zdraví;

(III) zajišťovat uvážlivé a racionální využívání přírodních zdrojů.

2. Činnost Společenství, týkající se životního prostředí, je založena na zásadách, že mají být uplatňovány preventivní kroky, že škody na životním prostředí mají být napravovány přednostně u jejich zdroje a že znečišťovatel má platit.

Požadavky ochrany životního prostředí jsou součástí celkové politiky Společenství.

3. Při přípravě vých kroků vztahujících se k životnímu prostředí Společenství bere v úvahu:

(I) dostupné vědecké a technické údaje;

(II) stav životního prostředí v různých regionech Společenství;

(III) potenciální přínosy a škody té které činnosti nebo zdržení se činnosti;

(IV) ekonomický a sociální rozvoj Společenství jako celku a vyvážený rozvoj jeho regionů.

4. Společenství činí kroky vztahující se k životnímu prostředí jen v míře, v jaké může být cílů uváděných v odstavci 1 dosaženo lépe na úrovni Společenství než na úrovni jednotlivých členských států. Bez újmy určitým opatřením Společenství členské státy financují a provádějí ostatní opatření.

5. V příslušných oblastech své kompetence budou Společenství a členské státy spolupracovat se třetími zeměmi a s příslušnými mezinárodními organizacemi. Úprava spolupráce pro Společenství může být předmětem dohod mezi Společenstvím a třetími stranami, o něž jde, sjednaných a uzavřených podle článku 228.

Předchozí odstavec neomezuje oprávnění členských států k jednáním v mezinárodních organizacích a orgánech a k uzavírání mezinárodních dohod.

Článek 130 S

Rada jednomyslným rozhodnutím na návrh Komise a po konzultaci s Evropským parlamentem a s Hospodářským a sociálním výborem rozhoduje o krocích, jež mají být Společenstvím učiněny.

Rada určuje otázky, o nichž má být rozhodnuto kvalifikovanou většinou, za podmínek stanovených v předchozím odstavci.

Článek 130 T

Ochranná opatření, přijímaná společně podle článku 130 S, nebrání žádnému členskému státu zachovat nebo zavést přísnější ochranná opatření slučitelná s touto smlouvou.“

Kapitola III

Ustanovení pozměňující Smlouvu o Evropském společenství pro atomovou energii

Článek 26

Smlouva o EURATOMu doplňuje se následujícími ustanoveními:

„Článek 140 A

1. Na žádost Soudního dvora a po konzultaci s Komisí a s Evropským parlamentem Rada může jednomyslným usnesením zřídit při Soudním dvoru soud oprávněný ke slyšení a rozhodování v první instanci určitých kategorií řízení či žalob vznesených fyzickými nebo právníckými osobami, a to pouze v souladu se Statutem a v právních věcech, a s možností

odvolání k Soudnímu dvoru. Tento soud nebude kompetentní pro slyšení a rozhodování žalob vznesených členskými státy nebo institucemi Společenství či pro otázky zařazené pro předběžné soudní rozhodnutí podle článku 150.

2. Rada řídící se postupem stanoveným v odstavci 1, určuje složení tohoto soudu a přijímá nezbytné úpravy a dodatečná ustanovení ke statutu Soudního dvora. Pokud Rada nerozhodne jinak, ustanovení této smlouvy vztahující se na Soudní dvůr, zejména ustanovení Protokolu o statutu Soudního dvora, platí pro tento soud.

3. Členové tohoto soudu jsou vybíráni z osobností, jejichž nezávislost je mimo pochybnost a které splňují požadavky pro jmenování do soudcovské funkce; jsou jmenováni společnou dohodou vlád členských států na dobu šesti let. Složení soudu bude částečně obnovováno každé tři roky. Končící členové mohou být jmenováni znovu.

4. Tento soud stanoví svůj jednací řád v dohodě se Soudním dvorem. Tento řád vyžaduje jednomyslné schválení Radou.“

Článek 27

Do článku 160 smlouvy o EURATOMu se zařazuje druhý odstavec v tomto znění:

„Rada může na žádost Soudního dvora a po konzultaci s Komisí a s Evropským parlamentem měnit jednomyslným usnesením ustanovení hlavy III statutu.“

Kapitola IV

Všeobecná ustanovení

Článek 28

Ustanovení tohoto Aktu nejsou na újmu ustanovením listin o přístupu Španělského království a Portugalské republiky k Evropským společenstvím

Článek 29

V článku 4 (2) Rozhodnutí Rady 85/257/EHS, EURATOM ze 7. května 1985 o systému vlastních zdrojů Společenství se slova „jejichž úroveň a stupnice financování bude stanovena na základě jednomyslného rozhodnutí Rady“ nahrazují slovy „jejichž úroveň a stupnice financování bude stanovena na základě rozhodnutí Rady přijatého kvalifikovanou většinou po obdržení souhlasu členských států, o něž jde.“

Tato změna se nedotýká právní povahy shora zmíněného rozhodnutí.

Ustanovení o Evropské spolupráci v oblasti zahraniční politiky

Článek 30

Evropská spolupráce v oblasti zahraniční politiky se řídí následujícími ustanoveními:

1. Vysoké smluvní strany jako členové Evropských společenství usilují o formulování a provádění evropské zahraniční politiky.
2. (a) Vysoké smluvní strany se zavazují vzájemně se informovat a radit o jakýchkoli zahraničněpolitických záležitostech všeobecného zájmu tak, aby zajistily, že jejich společný vliv je uplatňován co nejučinněji koordinací, sbližováním stanovisek a uskutečňováním společných kroků.
(b) Konzultace jsou konány dříve, než Vysoké smluvní strany rozhodnou o svém konečném stanovisku.
(c) Každá Vysoká smluvní strana při zaujímání svých stanovisek a při svých vnitrostátních opatřeních bere plně v úvahu stanoviska ostatních partnerů a věnuje náležitou pozornost tomu, že je žádoucí zaujímat a uskutečňovat společné evropské postoje.

Aby zvýšily svou schopnost společných kroků v zahraničněpolitické oblasti, Vysoké smluvní strany zajišťují, aby společné principy a cíle byly postupně rozpracovávány a definovány.

Stanovování společných stanovisek je vodítkem pro politiku jednotlivých Vysokých smluvních stran.

(d) Vysoké smluvní strany usilují o to, vyvarovat se jakéhokoliv kroku nebo postoje, který snižuje účinnost jejich soudržnosti v mezinárodních vztazích nebo v mezinárodních organizacích.

3. (a) Ministři zahraničních věcí a člen Komise se scházejí alespoň čtyřikrát ročně v rámci Evropské politické spolupráce. Zahraničněpolitické záležitosti mohou také projednávat v rámci politické spolupráce při zasedáních Rady Evropských společenství.
- (b) Komise se plně podílí na politické spolupráci.
- (c) K zajištění rychlého zaujímání společných postojů a uskutečnění společných kroků se Vysoké smluvní strany, jak jen to bude možné, zdrží kladení překážek vytváření konsensu a společným krokům, které by z něj mohly vyplynout.
4. Vysoké smluvní strany zajistí, aby se Evropský parlament úzce zapojil do evropské politické spolupráce. Za tím účelem předsedající země pravidelně informuje Evropský parlament a zahraničněpolitických otázkách, které jsou projednávány v rámci politické spolupráce, a zajišťuje, aby názory Evropského parlamentu byly náležitě brány v úvahu.
5. Zahraniční politika Evropských společenství a politika dohodnutá v rámci evropské politické spolupráce musí být v souladu.
- Předsedající země a Komise, v rámci svých vlastních kompetencí, mají zvláštní odpovědnost za zajištění toho, že takovýto soulad je vyhledáván a udržován.
6. (a) Vysoké smluvní strany mají za to, že užší spolupráce v otázkách evropské bezpečnosti by podstatným způsobem přispěla k rozvíjení evropské identity v zahraničněpolitických záležitostech. Jsou ochotny úžeji koordinovat svá stanoviska k politickým a ekonomickým aspektům bezpečnosti.
- (b) Vysoké smluvní strany jsou odhodlány udržovat technologické a průmyslové podmínky nutné pro jejich bezpečnost. K tomuto cíli budou působit jak v rovině vnitrostátní, tak podle potřeby v rámci příslušných institucí a orgánů.
- (c) Nic v této hlavě není na překážku užší spolupráci v oblasti bezpečnosti mezi některými z Vysokých smluvních stran v rámci Západoevropské unie nebo Atlantické aliance.
7. (a) V mezinárodních institucích a na mezinárodních konferencích, jichž se účastní, Vysoké smluvní strany usilují o zaujetí společných postojů k bodům, o nichž pojednává tato hlava.
- (b) V mezinárodních institucích a na mezinárodních konferencích, na nichž se neúčastní všechny Vysoké smluvní strany, ty, které se účastní, berou plně v úvahu stanoviska dohodnutá v rámci Evropské politické spolupráce.
8. Vysoké smluvní strany organizují politický dialog se třetími zeměmi a s regionálními seskupeními, kdykoli to pokládají za nutné.
9. Vysoké smluvní strany a Komise vzájemnou pomocí a informovaností zintenzivňují vzájemnou spolupráci svých zastoupení akreditovaných u třetích zemí a u mezinárodních organizací.
10. (a) Evropské politické spolupráci předsedá Vysoká smluvní strana, která předsedá Radě Evropských společenství.
- (b) Předsedající země odpovídá za dávání podnětů ke krokům, koordinaci a předkládání stanovisek členských států týkajících se působení Evropské politické spolupráce. Je též odpovědná za řízení politické spolupráce a zejména za vypracovávání časového rozvrhu zasedání a za svolávání a organizaci zasedání.
- (c) Političtí ředitelé se pravidelně scházejí v politickém výboru, aby vnášeli nezbytné popudy, udržovali kontinuitu Evropské politické spolupráce a připravovali diskuse ministrů.
- (d) Politický výbor nebo, je-li to nutné, ministerské zasedání bude na žádost alespoň tří členských států svoláno během čtyřiceti osmi hodin.
- (e) Evropská skupina dopisovatelů odpovídá podle pokynů politického výboru za sledování uplatňování Evropské politické spolupráce a za studium všeobecných organizačních problémů.
- (f) Pracovní skupiny se scházejí podle pokynů politického výboru.
- (g) Sekretariát se sídlem v Bruselu pomáhá předsedající zemi při přípravě a uplatňování Evropské politické spolupráce a v administrativních záležitostech. Při výkonu svých povinností podléhá předsedající zemi.
11. Pokud jde o výsady a imunity, bude ke členům sekretariátu Evropské politické spolupráce přistupováno tímtéž způsobem, jako ke členům diplomatických misí Vysokých smluvních stran sídlících v tomtéž místě jako sekretariát.
12. Pět let po tom, co tento Akt vstoupí v platnost, Vysoké smluvní strany přezkoumají, zda je potřebná nějaká revize Hlavy III.

Článek 31

Ustanovení Smlouvy o Evropském společenství uhlí a oceli, Smlouvy o Evropském hospodářském společenství a Smlouvy o Evropském společenství pro atomovou energii, jež se týkají pravomocí Soudního dvora Evropských společenství a výkonu těchto pravomocí se vztahují pouze na ustanovení hlavy II a na článek 32; na tato ustanovení se vztahují za stejných podmínek, jako na ustanovení řečených smluv.

Článek 32

Vyjma článku 3(1) hlavy II a článku 31 nic v tomto Aktu se nedotýká platnosti smluv o Evropských společenstvích nebo jakýchkoli pozdějších smluv a aktů, jež je pozměňují nebo doplňují.

Článek 33

1. Tento Akt ratifikují Vysoké smluvní strany v souladu se svými ústavními předpisy. Ratifikační listiny budou uloženy u vlády Italské republiky.

2. Tento Akt vstupuje v platnost prvním dnem měsíce následujícího po měsíci, v němž poslední signatářský stát uložil ratifikační listinu.

Článek 34

Tento Akt, sepsaný v jediném originálu v jazyce dánském, holandském, anglickém, francouzském, německém, řeckém, irském, italském, portugalském a španělském, kteréžto texty jsou v každém z těchto jazyků rovnocenně autentické, bude uložen v archivu vlády Italské republiky, která každé vládě ostatních signatářských států vydá ověřenou kopii.

Na důkaz toho zplnomocněnci tento Akt podepsali.

Dáno v Lucemburku dne 17. února 1986 a v Haagu dne 28. února 1986

ZÁVĚREČNÝ AKT

Konference představitelů vlád členských států, svolaná do Lucemburku dne 9. září 1985, která pokračovala ve svých diskusích v Lucemburku a Bruselu, a která se nakonec sešla v Lucemburku dne 17. února 1986 a v Haagu dne 28. února 1986, přijala následující text

I

Jednotný evropský akt

II

V době podepisování tohoto textu konference přijala deklarace vyjmenované níže a přiložené k tomuto Závěrečnému aktu:

1. Deklarace o prováděcích pravomocích Komise
2. Deklarace o Soudním dvoru
3. Deklarace o článku 8 A Smlouvy o EHS
4. Deklarace o článku 100 A Smlouvy o EHS
5. Deklarace o článku 100 B Smlouvy o EHS
6. Všeobecná deklarace o člancích 13 až 19 Jednotného evropského aktu
7. Deklarace o článku 118 A(2) Smlouvy o EHS
8. Deklarace o článku 130 D Smlouvy o EHS
9. Deklarace o článku 130 R Smlouvy o EHS

10. Deklarace Vysokých smluvních stran o hlavě III Jednotného evropského aktu

11. Deklarace o článku 30 (10) (g) Jednotného evropského aktu.

Konference také zaznamenává deklarace níže vyjmenované a přiložené k tomuto Závěrečnému aktu:

1. Deklarace předsedající země o časovém limitu, během něhož Rada vydá svůj posudek, navazující na první čtení (článek 149(2) Smlouvy o EHS)
2. Politická deklarace vlád členských států o volném pohybu osob
3. Deklarace vlády Řecké republiky o článku 8 A Smlouvy o EHS
4. Deklarace Komise o článku 28 Smlouvy o EHS
5. Deklarace vlády Irska o článku 57(2) Smlouvy o EHS
6. Deklarace vlády Portugalské republiky o člancích 59, druhý odstavec, a 84 Smlouvy o EHS
7. Deklarace vlády Dánského království o článku 100 A Smlouvy o EHS
8. Deklarace předsedající země a Komise o měnové způsobilosti Společenství
9. Deklarace vlády Dánského království o Evropské politické spolupráci.

Deklarace o prováděcích pravomocích Komise

Konference žádá orgány Společenství, aby přijaly, dříve než Akt vstoupí v platnost, zásady a pravidla, na jejichž základě budou vymezeny prováděcí pravomoci Komise v každém případě.

V této souvislosti konference Radu žádá, aby projednala jednací řád výboru přednostně v zájmu urychlení účinnosti rozhodovacího procesu při uplatňování prováděcích pravomocí, svěřených Komisi v rozsahu působnosti článku 100 A Smlouvy o EHS.

Deklarace o Soudním dvoru

Konference se dohodla, že ustanovení článku 32d(1) Smlouvy o Evropském společenství uhlí a oceli, článku 168 A(1) Smlouvy o Evropském hospodářském společenství a článku 140 A(1) Smlouvy o Evropském společenství pro atomovou energii nejsou na újmu jakémukoliv svěření soudní pravomoci, jež je pravděpodobně v souvislosti s dohodami uzavřenými mezi členskými státy.

Deklarace o článku 8 A Smlouvy o EHS

Konference chce pomoci ustanovení v článku 8 A vyjádřit svou pevnou politickou vůli přijmout před 1. lednem 1993 rozhodnutí nezbytná pro dokončení vnitřního trhu, definovaná v těchto ustanoveních a zvláště rozhodnutí nezbytná k provedení programu Komise, popsáno v Bílé knize o vnitřním trhu.

Stanovení data 31. prosince 1992 nemá za následek automatickou právní platnost.

Deklarace o článku 100 A Smlouvy o EHS

Ve svých návrzích podle článku 100 A(1) bude Komise dávat přednost použití směrnice jako nástroje, pokud sladování vyžaduje úpravu zákonných ustanovení v jednom nebo více členských státech.

Deklarace o článku 100 B Smlouvy o EHS

Protože článek 8 C Smlouvy o EHS je použitelný všeobecně, konference soudí, že se vztahuje též na návrhy, jež má Komise učinit podle článku 100 B této smlouvy.

Všeobecná deklarace o člancích 13 až 19 Jednotného evropského aktu

Nic v těchto ustanoveních není na újmu právu členských států činit taková opatření, jaká považují za nezbytná za účelem kontroly přistěhovalectví ze třetích zemí a boje s terorismem, zločinností, obchodem s drogami a s nezákonným obchodem s uměleckými díly a starožitnostmi.

Deklarace o článku 118 A(2) Smlouvy o EHS

Konference bere na vědomí, že v diskusích o článku 118 A(2) Smlouvy o EHS bylo dohodnuto, že Společenství stanovením minimálních požadavků na obranu bezpečnosti a zdraví zaměstnanců nemá v úmyslu diskriminovat způsobem neospravedlnitelným okolnostmi zaměstnance v malých a středních podnicích.

Deklarace o článku 130 D Smlouvy o EHS

Konference v této souvislosti připomíná závěry Evropské rady v Bruselu v březnu 1984, které zní takto:

„Finanční zdroje přidělované z fondů pro účely pomoci budou s ohledem na IMPs v reálné hodnotě podstatně zvyšovány v mezích možností financování.“

Deklarace o článku 130 R Smlouvy o EHS

K odstavci 1, třetí bod

Konference potvrzuje, že kroky Společenství v oblasti životního prostředí nesmějí zasahovat do vnitrostátní politiky, týkající se využití zdrojů energie.

K odstavci 5, druhý pododstavec

Konference má za to, že ustanovení článku 130 R(5), odstavec dvě, neovlivňují zásady vyplývající z rozsudku vyneseného Soudním dvorem v případě AETR.

Deklarace Vysokých smluvních stran o hlavě III Jednotného evropského aktu

Pokud jde o hlavu III o evropské politické spolupráci, Vysoké smluvní strany znovu potvrzují svou otevřenost vůči ostatním evropským zemím, které sdílejí tytéž ideály a cíle. Souhlasí zejména s posilováním svých vazeb se členskými zeměmi Rady Evropy a s ostatními demokratickými evropskými zeměmi, se kterými mají přátelské vztahy a úzkou spolupráci.

Deklarace o článku 30(10)(g) Jednotného evropského aktu

Konference má za to, že ustanovení článku 30(10)(g) se nedotýkají Rozhodnutí představitelů vlád členských států z 8. dubna 1965 o prozatímním umístění určitých institucí a aparátů Společenství

Deklarace předsedající země o časovém limitu, během něhož Rada vydá svůj posudek, navazující na první čtení (článek 149(2) Smlouvy o EHS)

Pokud jde o deklaraci Evropské rady v Miláně, že Rada musí hledat cesty ke zlepšení svých jednacích postupů při rozhodovacím procesu, předsedající země vyhláší svůj úmysl dokončit práci na této otázce co možná nejdříve

Politická deklarace vlád členských států o volném pohybu osob

V zájmu podpory volného pohybu osob budou členské státy spolupracovat, bez újmy pravomocem Společenství, zejména pokud jde o vstup, pohyb a usídlování státních příslušníků třetích zemí. Také budou spolupracovat v boji s terorismem, zločinností, obchodováním s drogami a s nezákonným obchodem s uměleckými díly a starožitnostmi.

Deklarace vlády Řecké republiky o článku 8 A Smlouvy o EHS

Řecko má za to, že k rozvoji politiky a kroků Společenství a k přijímání opatření na základě článků 70(1) a 84 musí docházet takovým způsobem, aby nebyly poškozeny citlivé oblasti hospodářství členských států.

Deklarace Komise o článku 28 Smlouvy o EHS

Pokud jde o vlastní vnitřní jednací postupy, Komise zajistí, aby změny vyplývající z pozměnění článku 28 nevedly k odkladům v reagování na naléhavé žádosti o změnu nebo pozastavení poplatků podle Společného celního tarifu.

Deklarace vlády Irska o článku 57(2) Smlouvy o EHS

Irsko, které potvrzuje svůj souhlas s hlasováním kvalifikovanou většinou podle článku 57(2), si přeje připomenout, že pojišťovnictví v Irsku je zvláště citlivým odvětvím a že vláda Irska musela provést zvláštní opatření na ochranu pojištěných a třetích stran. Pokud jde o sladování zákonodárství o pojištění, vláda Irska očekává, že se bude moci spolehnout na pochopení Komise a ostatních členských států Společenství, pokud by se Irsko později samo ocitlo v situaci, kdy vláda Irska bude považovat za nezbytné uzákonit zvláštní ustanovení k postavení pojišťovnictví v Irsku.

Deklarace vlády Portugalské republiky o člancích 59, druhý odstavec, a 84 Smlouvy o EHS

Portugalsko má za to, že jelikož změna hlasování z jednomyslného na kvalifikovanou většinou v článku 59, druhý odstavec, a v článku 84 nebyla v jednáních pro přistoupení Portugalska ke Společenství uvažována a je pro Společenství podstatnou změnou, nesmí poškozovat citlivá a životně důležitá odvětví portugalské ekonomiky a kdekoli to bude nezbytné, měla by být zaváděna přiměřená a specifická přechodná opatření, aby se předešlo nepříznivým důsledkům, které by mohly pro tato odvětví vyplynout.

Deklarace vlády Dánského království o článku 100 A Smlouvy o EHS

Dánská vláda bere na vědomí, že v případech, kde je členský stát názoru, že opatření přijatá na základě článku 100 A nezabezpečují vyšší požadavky na pracovní prostředí, ochranu životního prostředí nebo o potřeby uváděné v článku 36, ustanovení článku 100 A(4) zaručují, že se členský stát o nějž jde, může použít vnitrostátní ustanovení. Takováto vnitrostátní ustanovení je třeba učinit pro splnění shora uvedeného cíle a nesmějí vyvolat skrytý protekcionismus.

Deklarace předsedající země a Komise o měnové způsobilosti Společenství

Předsedající země a Komise mají za to, že ustanovení vložená do Smlouvy o EHS s odkazem na měnovou způsobilost Společenství, nejsou na újmu možnosti dalšího rozvoje v rámci existujících pravomocí.

Deklarace vlády Dánského království o Evropské politické spolupráci

Dánská vláda prohlašuje, že závěr hlavy III o Evropské politické spolupráci v oblasti zahraniční politiky se nedotýká účasti Dánska ve spolupráci severských zemí v oblasti zahraniční politiky.